

ת"פ 48281/01/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אולמן דוד, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 48281-01-17 מדינת ישראל נ'
אולמן(אחר/נוסף)

לפני בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
אולמן דוד (אחר/נוסף) - הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק הנ"ל, והתנגדות למעצר, לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17/1/2017 התקהלו צעירים חרדים רבים באזור כיכר השבת בירושלים, הפרו את הסדר הציבורי, גררו פח מתכת בוער וחסמו את הכביש. אחד המתפרעים, שזהותו אינה ידועה, נעצר על ידי שוטר שנכח במקום. לאחר ביצוע המעצר המתפרעים דחפו והכו את השוטר, במטרה לסכל את המעצר ולאפשר לעצור להימלט. הנאשם נטל חלק בתקיפת השוטר, במטרה להביא לבריחתו של העצור. הוא חנק את השוטר מאחור, באופן שחייב את השוטר לעזוב את העצור, שברח וחמק ממעצרו.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ממש למשך מספר חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לשוטר.

לטענתה, ההתקהלות בה השתתף הנאשם היתה התקהלות אלימה, נגד גיוס בחורי ישיבה לצבא. בהתקהלות מעין זו קיים גורם של התרסה נגד שלטון החוק, וקיים חשש של הסלמת האלימות במהלכה עד כדי פגיעה בגוף וברכוש. בנוסף לכך סייע הנאשם לאחר להימלט ממעצרו.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ממש, לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

לזכותו של הנאשם זקפה המאשימה את התסקיר החיובי שנערך בעניינו, האחריות שנטל על מעשיו ועברו הפלילי הנקי. לאור זאת ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי בתחתית מתחם הענישה לו טענה.

3. ההגנה מצדה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב וענישה מותנית.

הסנגור טען כי מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, הדגיש את התסקיר החיובי שנערך בעניינו, הפנה לאחריות שקיבל על מעשיו ולכך שהוא נעדר עבר פלילי, וציין כי השוטר לא נחבל כתוצאה מתקיפתו על ידי הנאשם. עוד ציין הסנגור כי הנאשם לא יידה אבן כלפי השוטרים, וכי כלל לא יודו אבנים במהלך ההתפרעות בה נטל חלק.

הסנגור לא התעלם מעונש המינימום שנקבע בצידה של עבירת תקיפת השוטר בה הורשע הנאשם, אך טען כי בית המשפט מוסמך לחרוג ממנו לקולה.

4. הנאשם הביע צער על מעשיו, וטען כי אלו אינם עולים בקנה אחד עם הערכים עליהם חונך.

תסקירי שירות המבחן:

5. שירות המבחן התייחס בתסקיר שערך לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והחינוכיות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, והביע עליהם חרטה וצער כנים. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי ההתקהלות בה השתתף נערכה בניגוד לדעת הרבנים להם הוא נשמע, וכי עקב הצער שחש בשל פגיעתו בשוטר הוא פנה לרב וביקש לעשות תשובה על מעשיו.

להתרשמותו של שירות המבחן, דבריו האמורים של הנאשם נמסרו בכנות, הוא מבין שפעל ללא כשורה, ומתחרט על מעשיו. עוד התרשם שירות המבחן כי אישיותו של הנאשם אינה בעלת דפוסים אנטי חברתיים או אלימים מושרשים. להערכת שירות המבחן, לנוכח האמור ולנוכח תפקודו התקין של הנאשם לאורך השנים, מערכת התמיכה המשפחתית והחברתית החזקה והיציבה בה הוא נתון, המחזיקה בערכים פרו חברתיים, קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות דומה מצדו בעתיד.

בשורה התחתונה המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב, וענישה מותנית.

דין ומסקנות:

6. מעשה התפרעות פוגע בסדר הציבורי, ומצר את רגליו של הציבור מלעשות שימוש בשטח הציבורי בו מתבצעת ההתפרעות.

תקיפתו של שוטר הממלא את תפקידו פוגעת לא רק בשלומו, בבריאותו ובזכויותיו של השוטר ככל אדם הזכאי לשמירה על זכויות אלה, אלא פוגעת גם בשלטון החוק, ביכולתו של השוטר למלא את תפקידו ולהילחם בפשיעה. הנאשם תקף את השוטר במטרה לפגוע ביכולתו לבצע את מלאכתו, ולמנוע ממנו להמשיך ולהחזיק באדם שנעצר על ידו. הנאשם הצליח במטרתו זו, והעצור אכן נמלט מידי השוטר.

בהתייחס לעבירה של תקיפת שוטרים נקבע בפסיקה כי:

"העבירה של תקיפת שוטרים והעלבתם הינה עבירה חמורה הפוגעת באושיות שלטון החוק. השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת בטחון הציבור ושלומו. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע בהם ומעליב אותם."
(ע"פ (חי') 15150-11-08 אבו שקארה נ' מדינת ישראל 22/1/2009)

אולם, בהתפרעות לא השתתפו רעולי פנים, לא יודו במהלכה אבנים או בקבוקי תבערה, היא לא התקיימה בעיתוי בעל משמעות מיוחדת, לא במקום רגיש או יוצא דופן באופן העלול להבעיר את הזירה עצמה ואף מקומות אחרים, ואיש מהשוטרים לא נפגע (ראו עפ"ג (י-ם) 48515-02-14 הנ"ל בפסקה 61, עפ"ג (י-ם) 3148-02-16 מדינת ישראל נ' רמזי געבה 24/2/2016, ע"פ (י-ם) 46457-01-16 מדינת ישראל נ' אבו חדיר 18/2/2016).

עובדות כתב האישום אינן מלמדות כי הנאשם תכנן מראש את מעשיו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה פורט לעיל. בפועל, השוטר לא נחבל כתוצאה מתקיפתו על ידי הנאשם, אך האדם שעצר נמלט ממעצרו.

בהתחשב באמור לעיל ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ע"פ 7/10 דהאמשה נ' מדינת ישראל 4/5/2010, רע"פ 5370/14 פלוני נ' מדינת ישראל 9/6/2015, רע"פ 1544/16 זבידאת נ' מדינת ישראל 25/2/2016, עפ"ג (י-ם) 31477-08-14 הנ"ל, ת.פ. (שלום י-ם) 11068-11-11 מדינת ישראל נ' דנה 28/12/2014, ת.פ. (שלום י-ם) 17101-02-15 מדינת ישראל נ' איגל 18/4/2016, ת"פ (רמ') 20422-10-15 פרקליטות מחוז

מרכז נ' גורמס 3/11/2016 והפסיקה הנזכרת בו) אני מאמץ את מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

7. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את פגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, ואת פרקי הזמן בו שהה במעצר מאחורי סורג ובריאח ובתנאים מגבילים. עוד יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר, ובהודאתו בשלב מוקדם של ההליכים נגדו, אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת.

משקל של ממש יש ליתן להיבט השיקומי העולה מהתסקיר. מידת החרטה והצער שהביע הנאשם על מעשיו, האחריות המלאה שנטל, פנייתו לרב בבקשה לשוב בתשובה על פגיעתו בשוטר, והעמדה הכנה שהביע השוללת באופן נחרץ את התנהגותו, הינם יוצאי דופן אצל מורשעים במעשי עבירה דומים. יש באמור כדי לבסס את מסקנת שירות המבחן בדבר סיכון נמוך להישנות התנהגות דומה בעתיד.

לאור האמור אני מוצא לחרוג ממתחם העונש ההולם הנ"ל, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. אולם, המלצת שירות המבחן, להטיל על הנאשם צו של"צ, חורגת חריגה יתרה ממתחם העונש ההולם, ואינה מביאה לידי ביטוי ראוי את עקרון ההלימה. לפיכך, לא ניתן לאמצה.

8. **אני אפוא דן את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 17/1/2017 עד ליום 23/1/2017. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 20/12/2017 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא אשל.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים אם יעבור איזה מהעברות בהן הורשע.

ג. פיצוי בסך ₪ 500 למתלונן, עת/2 בכתב האישום. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום

3/12/2017. המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן הנדרשים לשם תשלום הפיצוי עד ליום 20/11/2017. תשומת לב המאשימה כי איחור במסירת הפרטים יביא בהכרחי לאיחור בתשלום הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017.